پیام دو

مرحله دوم غزل غزل‌ها -
خوانده‌شده برای رهایی یافتن از خود ازطریق یگانگی با صلیب

خواندن کتاب مقدس: غزل غزل‌ها ۲: ۸ - ۳: ۵؛ متی ۳: ۱۳-۱۷؛ ۲۱: ۳۲؛ ۱۶: ۲۴

۱. باید ببینیم که غزل غزل‌ها ما را به درک و شناخت مسیح به‌عنوان پادشاه رستاخیزکرده، صعودکرده و تخت‌نشین ما که می‌آید راهنمایی می‌کند؛ پادشاهی که سلیمان نماد اوست:

آ. مرحله اول پیگیری عاشق جوینده آشکار می‌کند چقدر پادشاه برای او اهمیت داشت؛ اما در این مرحله دوم پیگیری او، پادشاه مرکز است و زمان آن است که پادشاه او را تحسین کند، به او بنگرد و مشتاق او باشد – ۲: ۱۴.

ب. در مرحله اولِ پیگیری مسیح توسط ما، مسیح برای من بود؛ حال، من برای مسیح هستم؛ مزمور ۴۵ آشکار می‌کند که اگر ما نسبت به خداوند عیسی به‌عنوان پادشاهمان عشقی پرمهر داشته باشیم، زبان ما قلم یک نویسنده آماده خواهد بود، آماده برای نوشتن عشقمان نسبت به او و ستایشمان به او، همراه با تجربه و مسرتمان از او در تمام آنچه او است – آ. ۱؛ متی ۱۲: ۳۴ب؛ ۲ قرنتیان ۳: ۳، ۶؛ اشعیا ۶: ۵-۷.

۲. در غزل غزل‌ها ۲: ۸ – ۳: ۵ عاشق مسیح توسط او خوانده می‌شود تا ازطریق یگانگی‌اش با صلیب از خود رهایی یابد؛ سه کلمه بسیار مهم به ما کمک می‌کنند که این بخش را تفسیر نماییم – «صلیب،» «خود» و «درون‌نگری».

۳. «آواز محبوب من است! اینک بر کوه‌ها جستان، و بر تل‌ها خیزان می‌آید. محبوب من مانند غزال یا بچه آهو است. اینک او در عقب دیوار ما ایستاده؛ از پنجره‌ها می‌نگرد، و از شبکه‌ها خویشتن را نمایان می‌سازد» - ۲: ۸–۹:

آ. پس از آنکه جوینده خداوند در پیگیری مسیح قدری موفقیت برای رضایتش یافت، به درون‌نگری فرو می‌افتد که انزوایی می‌شود همچون دیواری که او را از حضور مسیح دور نگه می‌دارد – آ. ۹.

ب. درون‌نگری، بررسی کردن خود توسط نگریستن به درون خود و تحلیل آن است؛ خود، با درون‌نگری ساختار می‌یابد – قس. ۱ قرنتیان ۴: ۳-۴.

پ. ما باید رو به عیسی بنگریم؛ خود ما لایق نگریستن نیست – عبرانیان ۱۲: ۱-۲آ؛ یوحنا ۳: ۱۴-۱۵؛ ۱۲: ۳۲-۳۱؛ اعداد ۲۱: ۴-۹.

ت. جستن او بر کوه‌ها و خیزش او بر تپه‌ها مانند یک غزال یا یک بچه آهو، نشان‌دهنده قدرت رستاخیز مسیح برای غلبه کردن بر تمام مشکلات و موانع است؛ او به‌عنوان قدرت رستاخیز، مسیحِ کوه‌جستان و تپه‌خیزان است – غزل غزل‌ها ۲: ۸-۹.

ث. جوینده خداوند از درون‌نگری خود مأیوس شده است، ولی خداوند او را به بهار می‌خواند – آآ. ۲: ۱۰-۱۱؛ قس. عبرانیان ۳: ۷-۸؛ یوحنا ۸: ۵۸.

ج. هنگامی‌که او به‌درون خودش می‌نگرد، در زمستان رکود است؛ هنگامی‌که رو به مسیح رستاخیزکرده می‌نگرد، به‌درون مرحله بهار، به مرحله رستاخیز، وارد می‌شود – غزل غزل‌ها ۲: ۱۰-۱۳.

چ. راز پیروزی این است که هرگز جدا از مسیح به خودمان ننگریم و هرگز خودی را که خارج از مسیح است درنظر نگیریم – عبرانیان ۱۲: ۱-۲آ.

۴. ای کبوتر من، که در شکاف‌های صخره، و در ستر سنگ‌های خارا هستی، چهره خود را به من بنما و آوازت را به من بشنوان؛ زیرا که آواز تو لذیذ و چهره‌ات خوش‌نما است» – غزل غزل‌ها ۲: ۱۴:

آ. ما ازطریق یگانگی‌مان با صلیب توسط قدرت رستاخیز مسیح ازطریق مشارکت او از خود رهایی می‌یابیم. - آ. ۱۴:

۱. مسیح می‌خواهد جوینده‌اش، کبوترش، پیوسته در وضعیت مصلوب‌شده باقی بماند، یعنی در او به‌عنوان شکاف‌های صخره، و در ستر سنگ‌های خارا باقی بماند – آ. ۱۴؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۳۱؛ ۲ قرنتیان ۴: ۱۰-۱۱.

۲. لیکن، ماندن در صلیب کاری مشکل است، مانند وارد شدن به شکاف‌های صخره و ستر سنگ‌های خارا بر فراز کوه‌ها ازطریق راه‌های ناهموار.

۳. مصلوب شدن ما توسط حیات یا توانایی طبیعی‌مان نیست، بلکه توسط قدرت رستاخیز، توسط حضور مسیح کوه‌جستان و تپه‌خیزان، آن «غزاله صبح،» است – عنوانِ مزامیر ۲۲؛ امثال ۴: ۱۸.

۴. مسیح برای قدرتمند نمودن و تشویق کردن عاشقش به برخاستن و بیرون آمدن از وضعیت حقیرش در درون‌نگری خود، توسط نشان دادن قدرت رستاخیزش به وی، او را قدرتمند می‌نماید (غزل غزل‌ها ۲: ۸-۹) و توسط ثروت‌های شکوفای رستاخیزش، او را تشویق می‌کند (آآ. ۱۰-۱۳).

۵. توسط قدرت رستاخیز مسیح است، نه توسط حیات طبیعی ما، که ما، عاشقان مسیح، مصمم می‌شویم که توسط انکار خود، صلیب را برگیریم؛ همچنین توسط قدرت رستاخیز مسیح است که ما قادر می‌شویم توسط یک بودن با صلیب او هم‌شکل مرگ او شویم – متی ۱۶: ۲۴؛ فیلیپیان ۳: ۱۰؛ رومیان ۸: ۱۳.

۶. واقعیت رستاخیز، مسیح پنوماتیک است (یوحنا ۱۱: ۲۵) که به‌عنوان روح تکمیل‌شده در روح تولدتازه‌یافتهٔ ما ساکن است و با آن آمیخته می‌شود (رومیان ۸: ۱۶؛ ۱ قرنتیان ۶: ۱۷).

ب. در چنین روح آمیخته‌ای است که ما در رستاخیز مسیح شرکت می‌کنیم و آن را تجربه می‌کنیم که ما را قادر می‌سازد با صلیب یک شویم تا از خود رهایی یابیم و برای برآورده کردن اقتصاد خدا در بناسازی بدن ارگانیک مسیح به یک انسان نو در خلقت نوی خدا دگرگون شویم.

۵. ما باید هر روز بمیریم، هر روز صلیبمان را برگیریم و توسط روح به‌عنوان قدرت و ثروت‌های رستاخیز او هم‌شکل مرگ مسیح شویم، به‌خاطر بدن او – ۱۵: ۳۱، ۳۶؛ لوقا ۹: ۲۳؛ فیلیپیان ۳: ۱۰؛ قس. هوشع ۶: ۱–۳:

آ. ما باید با وارد شدن به بینش و خدمتگزاری عصر، طریق عدالت را در پیش گیریم و تشخیص دهیم که ما برای هیچ‌چیز مگر مرگ و دفن خوب نیستیم تا از آسمان‌های گشوده، روح نازل‌شونده خدا و سخن گفتن پدر مسرت ببریم – متی ۳: ۱۳-۱۷؛ ۲۱: ۳۲؛ قس. حزقیال ۳: ۱-۳.

ب. ما باید از مرگ نفیس مسیح با اثربخشی شیرین آن، و از رستاخیز نفیس مسیح با قدرت بازدارنده آن در مسیح به‌عنوان روح مرکب برای زندگی کلیسا، مسرت بریم – خروج ۳۰: ۲۳-۲۵؛ رومیان ۱۴: ۱۷-۱۸؛ قس. فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۱؛ ۲: ۱۳؛ ۳: ۱۰؛ ۴: ۱۱-۱۳.

پ. ما باید صلیبمان را برگیریم که به معنای برگرفتن اراده خداست؛ صلیب، اراده خداست و اراده خدا، خوراک ماست – متی ۲۶: ۳۹؛ عبرانیان ۱۰: ۵-۱۰؛ یوحنا ۴: ۳۴:

۱. کلیسای واحد، اراده خداست و هر برادر و خواهر در کلیسا اراده خداست؛ ازاین‌رو حمل صلیب، حمل کلیسا و حمل تمام مقدسان است تا یگانگی راستین را داشته باشیم – افسسیان ۴: ۱-۳؛ ۱ قرنتیان ۱: ۱۰؛ فیلیپیان ۲: ۲.

۲. یگانگی در جلال الهی وقتی واقعیت می‌شود که خود، کاملاً انکار شود و ما بدن‌محور باشیم، نه خودمحور – یوحنا ۱۷: ۲۳-۲۱؛ ۱ قرنتیان ۱۲: ۲۴-۲۵.

۳. صلیب اراده خداست در محیط بیرونی‌مان و کشندگی عیسی است در وجود درونی‌مان که باهم کار می‌کنند تا انسان طبیعی ما را بکُشند و ما را با خدای رستاخیز از نو شکل دهند – ۲ قرنتیان ۴: ۱۰-۱۲؛ ۱۲: ۷-۱۰؛ ۱۳: ۳-۴.

۴. برگرفتن صلیب برای بدن، یعنی اجازه دادن به صلح مسیح تا در قلب‌هایمان حکمیت کند، برگرفتن خداوند بخشنده به‌عنوان حیاتمان، پذیرفتن ایمانداران خداوند و روی گرداندن از آن‌هایی که موجب تفرقه می‌شوند و مرگ را رواج می‌دهند – کولسیان ۳: ۱۲-۱۵؛ امثال ۲۵: ۱۵، ۲۰، ۲۶؛ رومیان ۱۵: ۷؛ ۱۶: ۱۷؛ اعداد ۶: ۶-۷؛ لاویان ۵: ۲.

ت. ما باید از مسیح مصلوب‌شده و رستاخیزکرده به‌عنوان روح حیات‌بخش مسرت ببریم تا راه‌حل تمام مشکلات در زندگی کلیسا باشد – ۱ قرنتیان ۱: ۹؛ ۲: ۲؛ ۱۵: ۴۵ب، ۵۸.

ث. ما باید مسیح مصلوب‌شده و رستاخیزکرده را به‌عنوان درخت حیات بخوریم و او را به‌عنوان «آنتی‌بیوتیک» روزانه‌مان بخوریم – مکاشفه ۲: ۷؛ ۱ پطرس ۲: ۲۴؛ ۳: ۱۸؛ یوحنا ۶: ۵۷.

ج. ما باید از عیسای مصلوب‌شده و محدودشده به‌عنوان زمین گندمِ و از مسیح رستاخیزکرده و نامحدود به‌عنوان زمین جو مسرت بریم – تثنیه ۸: ۸؛ یوحنا ۱۲: ۲۴؛ ۶: ۹.

چ. ما باید از مسیح مصلوب‌شده به‌عنوان صخره روحانی‌مان مسرت ببریم، ازطریق نوشیدن از او و جاری کردن او به‌عنوان آب حیات در رستاخیز تا ما را از گناه جایگاه مقدس نجات دهد – ۱ قرنتیان ۱۰: ۴؛ یوحنا ۱۹: ۳۴؛ خروج ۱۷: ۶؛ اعداد ۲۰: ۸؛ ۱۸: ۱؛ ارمیا ۲: ۱۳؛ یوحنا ۷: ۳۷-۳۹؛ حزقیال ۴۷: ۱؛ مکاشفه ۲۲: ۱.

ح. ما باید مسیح مصلوب‌شده و رستاخیزکرده را به‌عنوان محل سکونتمان، مخفیگاهمان، مکان پنهان حضرت اعلی، برگیریم – غزل غزل‌ها ۲: ۱۴؛ مزامیر ۹۰: ۱؛ ۹۱: ۱؛ ۳۱: ۲۰؛ ۸۳: ۳؛ اشعیا ۳۲: ۲؛ خروج ۳۳: ۲۲؛ قس. متی ۶: ۶؛ یوحنا ۱۴: ۲۳.

خ. ما باید در میان یک وضعیت درهم و پیچیده، حیات خالص و ساده اعتماد در خدا را زندگی کنیم – غزل غزل‌ها ۲: ۲؛ ۱ پادشاهان ۷: ۱۷-۲۰؛ متی ۶: ۲۸.

د. ما باید پیوسته روحمان را ورزش دهیم تا خود را انکار کنیم، همان خود که هم تجسم شیطان است و هم روان است که از خدا اعلام استقلال می‌کند – رومیان ۱: ۹؛ متی ۱۶: ۲۲-۲۴.

ذ. ما باید الگوی خداوند عیسی را دنبال کنیم، او که حیاتی مصلوب‌شده را برای ابراز حیات الهی زندگی کرد و صفات الهی را به‌عنوان فضایل انسانی‌اش زیست؛ دنبال کردن او به‌عنوان مدلمان ذاتاً به معنای آن است که توسط فیض مسیح داغ‌های عیسی را در بدنمان حمل کنیم – یوحنا ۵: ۳۰؛ ۱ پطرس ۲: ۲۱؛ غلاطیان ۶: ۱۷-۱۸.

ر. ما باید توسط روح خدا برای جلال خدا خدمت کنیم و هیچ اعتمادی در خودمان نداشته باشیم – فیلیپیان ۳: ۳؛ ۱ تسالونیکیان ۳: ۱۳؛ ۲ قرنتیان ۴: ۵؛ ۱ قرنتیان ۱۰: ۳۱؛ قس. امثال ۲۵: ۲۸؛ ۲۸: ۲۵-۲۶؛ ۲۹: ۲۳.

ز. ما باید بینشی از مسیح مصلوب‌شده را ببینیم و صلیب مسیح را بر وضعیت‌های تلخمان و بر وجود تلخمان به‌کار بندیم تا از مسیح رستاخیزکرده به‌عنوان شفادهنده خود و قدرت شفابخش مسرت بریم – خروج ۱۵: ۲۲-۲۷؛ ۱ پطرس ۲: ۲۴؛ مکاشفه ۲: ۷؛ متی ۹: ۱۲.

ژ. ما باید قانون روح حیات کُشنده و رستاخیزدهنده را «روشن کنیم» و خودمان را در تماس و ارتباط مستمر با خداوند حفظ کنیم تا در توزیع الهی برای اقتصاد الهی باقی بمانیم – رومیان ۸: ۲، ۱۰، ۶، ۱۱، ۱۳.

۶. حاصل رهایی یافتن وجودمان از خود ازطریق یگانگی ما با صلیب، آن است که شکوفایی حیات رستاخیز را تجربه می‌کنیم، مسیح را تجربه می‌کنیم و از او مسرت می‌بریم، در حیات الهی رشد می‌کنیم، ازطریق دگرگونی زیبا می‌شویم و نسبت به بدن مسیح آگاهی می‌یابیم و در بدن، ازطریق بدن و برای بدن زندگی می‌کنیم – فیلیپیان ۳: ۱۰؛ کولسیان ۲: ۱۹؛ رومیان ۱۲: ۴-۵، ۱۵؛ ۱ قرنتیان ۱۲: ۱۲–۲۷.

© 2026 Living Stream Ministry